

Pho Tượng Thạch Cao

Thảo Lan

Nó đứng ngắm nghía pho tượng bằng thạch cao với hai đứa bạn. Do đang ở thời kỳ phá phách của tuổi học trò nên nó không thèm để ý xem đây là bức tượng của ai mà chỉ ngắm nhìn các nét điêu khắc sắc sảo trên đó. Đây là tượng của một người đàn ông lớn tuổi, có thể gọi là ông lão cũng được. Người đàn ông có cái đầu trọc và chòm râu dài đang ở tư thế ngồi. Một tay người đàn ông cầm cây gậy chống xuống đất. Loại gậy lớn mà ta có thể gọi là cây trượng. Một tay còn lại thì để lên đầu gối và đặc biệt là ngón trỏ chìa ra ngoài. Với bản tính phá phách, nó buông vài lời giỡn cợt với hai thằng bạn thân rồi lấy tay xoa đầu pho tượng. Ông lão đột nhiên đứng bật dậy với vẻ mặt giận dữ và cầm cây gậy đánh nó. Nó hoảng hốt giật mình và tỉnh dậy. Thì ra nó nằm mơ. Một giấc mơ lạ. Sáng nay nó vừa theo các bạn trong lớp đi xem triển lãm ở một viện bảo tàng. Tại nơi đó nó có thấy và đùa giỡn xoa đầu cái pho tượng ông lão với hai thằng bạn thân y như trong giấc mơ vừa rồi. Giờ đây nó cứ miên man nghĩ đến giấc mơ vừa qua đến khi gà gáy sáng hồi nào không hay. Buổi học ngày hôm đó có vẻ trôi qua chậm chạp hơn mọi bữa có lẽ do nó ngủ ít nên cảm thấy mệt mỏi mong chóng hết giờ học hơn thường lệ. Tối hôm sau khi vừa ngủ say thì nó lại mơ thấy mình đi đến viện bảo tàng kia. Lần này nó thấy mình đứng thật sát vào bức tượng để nhìn kỹ xem đây là tượng thật hay là do người giả dạng. Do đứng quá gần, bụng nó chạm vào ngón tay trỏ của pho tượng. Nó cảm thấy ngón tay ông lão bắt đầu cử động rồi cứ dí thật mạnh vào bụng nó. Tiếp theo nó không còn thấy gì khác ngoài cảnh tượng tối đen trước mắt và cảm giác bị vật nặng đè lên bụng lan đến ngực làm nó ngộp thở. Nó loay hoay một lúc thì biết là mình đang ngủ mơ nhưng vẫn cứ mơ màng không làm sao nhúc nhích để tỉnh giấc được. Phải mất đến cả phút sau nó mới hoàn toàn cử động được chân tay và thức giấc. Nó biết nó vừa bị hiện tượng mà người ta hay gọi là bóng đè hay ma đè. Nó hồi hộp, tim đập nhanh và không tài nào ngủ lại được.

Mấy ngày tiếp theo đêm nào nó cũng lại nằm mơ thấy pho tượng thạch cao đó. Lúc thì nó mơ thấy mình bị ông lão đuổi đánh. Lúc thì nó mơ thấy ông lão dí ngón tay trỏ để đè không cho nó cử động. Vì mất ngủ liên tiếp như thế nên trông nó mệt

mỏi, hốc hác hẳn ra. Ba mẹ đưa nó đi khám bác sĩ. Bác sĩ khuyên ba mẹ nó cứ yên tâm vì có lẽ chỉ là những căng thẳng tâm lý do áp lực học hành ở trường mà ra. Ba mẹ nó mua một mớ thuốc theo toa bác sĩ gồm vài loại thuốc bổ và thuốc an thần cho nó. Ngày đầu tiên có thuốc ngủ trợ lực nó đặt lưng xuống là ngủ một giấc thật ngon lành. Nhưng đến nửa đêm nó lại mơ thấy ông lão. Thế rồi đêm sau nữa cũng vậy. Nó luôn có những cơn ác mộng mà hình ảnh pho tượng thạch cao luôn hiện hữu hằng đêm trong giấc ngủ của nó. Do ảnh hưởng của thuốc ngủ nhưng lại không được ngủ đủ giấc, nó lại càng tiêu tụy và không còn đủ sức để đi học. Đến lúc này thì nó mới thú thật với ba mẹ nó về lần đùa giỡn ở viện bảo tàng với đám bạn và chi tiết về những giấc mơ của mình. Khi biết chuyện ba mẹ nó lo lắng lắm. Giá mà pho tượng này nằm ở một ngôi đền hay chùa chiền nào đó thì việc sửa lễ để tạ lỗi cho nó không có gì khó khăn. Đền này chỉ là một pho tượng ở viện bảo tàng. Ba mẹ nó cũng đi đến đấy để xác nhận chắc chắn có một pho tượng đúng như lời kể của nó. Một ngày kia vào một buổi chiều giữa tuần khi mà lượng khách viếng thường vắng hơn các ngày khác, ba mẹ đưa nó đến viện bảo tàng. Ba người loanh quanh ở đó cho tới sắp đến giờ đóng cửa, khi mà căn phòng có pho tượng thạch cao không còn một bóng ai thì mẹ dắt nó đến trước pho tượng để lễ tạ lỗi trong khi ba nó đứng canh chừng bên ngoài cửa. Không đèn nhang, không hoa quả, hai mẹ con chỉ biết dùng tấm lòng thành của mình để dập đầu tạ lỗi với pho tượng. Kể từ đó nó không còn nằm mơ thấy những cơn ác mộng về ông lão trong pho tượng này nữa. Và cũng kể từ đó, mỗi khi thấy pho tượng nào, dù đó là tượng các vị thần thánh, người thật trong lịch sử hay chỉ là những nhân vật tưởng tượng trong huyền thoại, còn sống hay đã chết, danh nhân hay mỹ nhân, nó đều có một cảm giác cung kính không dám đùa cợt. Bởi vì nó tin chắc rằng trong mỗi một pho tượng như thế đều có một linh hồn cư ngụ.

Thảo Lan